

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m lapkričio 20 d.*

„Europos Parlamento narys – Atsisakymas suteikti Parlamento patalpas – Trečiosios valstybės piliečiai – Pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnis – Diskriminacija dėl tautinės kilmės – Diskriminacija dėl pilietybės – Pagrindo priimtinumas – Diskriminacija dėl politinių pažiūrų“

Byloje T-618/15

Udo Voigt, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas advokato P. Richter,

ieškovas,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą N. Görlitz, S. Seyr ir M. Windisch,

atsakovą,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti, pirma, 2015 m. birželio 9 d. Parlamento sprendimą, kuriuo atsisakyta ieškovui suteikti salę 2015 m. birželio 16 d. spaudos konferencijai, ir, antra, 2015 m. birželio 16 d. Parlamento sprendimą, kuriuo atsisakyta Rusijos piliečius įleisti į Parlamento patalpas,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (pranešėjas) ir I. Reine,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. sausio 24 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

- 1 Per 2014 m. gegužės 25 d. vykusius rinkimus ieškovas Udo Voigt buvo išrinktas į Europos Parlamentą pagal Vokietijos partijos – *Nationaldemokratische Partei Deutschlands* (NPD) – sąrašą. Nuo tada jis posėdžiauja Parlamente kaip į jokios politinės grupės sąrašą neįrašytas parlamentaras.

* Proceso kalba: vokiečių.

- 2 2015 m. kovo 22 d. Sankt Peterburge (Rusija) vyko politinis forumas „Rusijos nacionalinis forumas“, į kurį ieškovą pakvietė Rusijos partija *Rodina*; tame forume taip pat dalyvavo Andrei Petrov, Fedor Biryukov ir Alexander Sotnichenko, ieškovai byloje, kuri Bendrojo Teismo kanceliarijoje užregistruota numeriu T-452/15.
- 3 Po šio forumo 2015 m. birželio 3 d. elektroniniu laišku U. Voigt asistentas Parlamento Spaudos skyrių informavo apie parlamentaro ketinimą 2015 m. birželio 16 d. organizuoti spaudos konferenciją „Mūsų veiksmai siekiant išvengti šaltojo ir karštojo karo Europoje“ (toliau – spaudos konferencija). Šioje spaudos konferencijoje turėjo dalyvauti šeši dalyviai, t. y. ieškovas, Graikijos parlamentaras, du buvę parlamentarai italas ir britas, taip pat Rusijos piliečiai ir Rusijos partijos *Rodina* nariai A. Petrov ir F. Biryukov. Šiuo tikslu ieškovo asistentas paprašė skirti Parlamento salę ir užtikrinti vertimą žodžiu.
- 4 Be to, kiek tai susiję su forumu „Rusijos nacionalinis forumas“, 2015 m. birželio 9 d. ieškovo asistentas Parlamento Saugumo generalinio direktorato (GD), atsakingo už akreditavimą, dėl numatomo antro renginio – darbo susitikimo „Susitikimas Europos bendradarbiavimo tema“, taip pat planuoto birželio 16 d. (toliau – darbo susitikimas), paprašė išduoti leidimus įeiti į patalpas 21 asmeniui, įskaitant penkis Rusijos piliečius (toliau – svečiai iš Rusijos), būtent A. Petrov, F. Biryukov ir A. Sotnichenko, taip pat E. N. ir P. E.
- 5 2015 m. birželio 9 d. Saugumo GD elektroniniu laišku patvirtino apie akreditacijos prašymo gavimą. Šiame patvirtinimo apie gavimą laiške buvo nurodytas referencinis numeris, kurį nurodžius 2015 m. birželio 16 d. buvo galima atsiimti įėjimo leidimus, kartu prie jo pridėtas priedas, patvirtinantis, kad renginys atitinka saugumo reikalavimus, taip pat pažymėta, kad organizatorius nėra atleistas nuo įprastos leidimo išdavimo procedūros.
- 6 Tą pačią 2015 m. birželio 9 d. Spaudos tarnyba elektroniniu laišku informavo ieškovo asistentą, kad jos politinė valdžia nurodė nesuteikti U. Voigt prašomos infrastruktūros spaudos konferencijai (toliau – Spaudos tarnybos elektroninis laiškas). Šiame laiške pažymėta, kad institucija yra nustačiusi apribojimus Rusijos politikams ir diplomatomis patekti į patalpas, ir nurodyta, kad A. Petrov ir F. Biryukov dalyvavimas gali sutrikdyti institucijos veiklą.
- 7 2015 m. birželio 10 d. Parlamentas priėmė Rezoliuciją dėl Europos Sąjungos ir Rusijos santykių padėties (2015/2001(INI)) (OL C 407, 2016, p. 35, toliau – 2015 m. birželio 10 d. rezoliucija), dėl kurios vyko diskusijos nuo tų pačių metų sausio 15 d.
- 8 2015 m. birželio 16 d. ieškovo asistentas atsiėmė jo kviestiems asmenims skirtus leidimus atvykti į darbo susitikimą. Vis dėlto tą patį rytą Saugumo GD Akreditacijų skyrius jį elektroniniu laišku informavo, kad, atsižvelgiant į šiame susitikime dalyvaujančių asmenų sąrašą ir remiantis Parlamento pirmininko kabineto nurodymais, penkiems svečiams iš Rusijos buvo atsisakyta leisti patekti į institucijos patalpas.

II. Procesas ir šalių reikalavimai

- 9 2015 m. liepos 31 d. ieškovas Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė ieškinį prieš Parlamentą ir jo pirmininką.
- 10 2015 m. spalio 29 d. Nutartimi *Voigt / Parlamento pirmininkas ir Parlamentas* (C-425/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:741) Teisingumo Teismas nutarė, kad jis akivaizdžiai nekompetentingas nagrinėti bylą ir, remdamasis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 54 straipsnio antra pastraipa, ją perdavė Bendrajam Teismui, atidėdamas klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

- 11 2016 m. vasario 4 d. Nutartimi *Petrov ir kt. / Parlamentas ir Parlamento pirmininkas* (T-618/15, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:72) Bendrasis Teismas atmetė ieškinį tiek, kiek jis pareikštas Parlamento pirmininkui.
- 12 2016 m. gegužės 23 d. ieškovas pateikė dubliką, o tų pačių metų liepos 4 d. Parlamentas pateikė tripliką.
- 13 2016 m. gruodžio 6 d. laišku Bendrasis Teismas Parlamentui pranešė apie proceso organizavimo priemones; dėl jų šis atsakė tų pačių metų gruodžio 21 d.
- 14 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti, pirma, 2015 m. birželio 9 d. Parlamento sprendimą, kuriuo atsisakyta ieškovui suteikti salę 2015 m. birželio 16 d. spaudos konferencijai (žr. šio sprendimo 6 punktą), ir, antra, 2015 m. birželio 16 d. Parlamento sprendimą, kuriuo atsisakyta jo svečiams iš Rusijos leisti patekti į Parlamento patalpas (žr. šio sprendimo 8 punktą; toliau kartu – ginčijami sprendimai),
 - priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.
- 15 Be to, ieškinyje ieškovas Bendrojo Teismo prašo nurodyti, ar tas teismas mano, kad būtina pateikti papildomų argumentų ar įrodymų jo ieškiniiui pagrįsti.
- 16 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtina ir iš dalies akivaizdžiai nepagrįsta,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti jį kaip akivaizdžiai nepagrįsta ir
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl priimtimumo

1. Dėl ieškovo suinteresuotumo pareikšti ieškinį

- 17 Savo ieškinyje ieškovas nurodo, kad reikia laikyti, jog jis pareikštas pirmiausia pagal SESV 263 straipsnio trečią pastraipą ir – nepatenkinus šio reikalavimo – pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Iš tiesų SESV 263 straipsnio trečia pastraipa siekiama suteikti Europos Sąjungos Audito Rūmams, Europos Centriniam Bankui (ECB) ir Regionų komitetui galimybę ginti savo teises kitų institucijų aktų atžvilgiu, ir tokia galimybė *a fortiori* turėtų būti pripažinta Parlamento nariams, kurie naudojami didesniu demokratiniu teisėtumu.
- 18 Per teismo posėdį paklaustas, ar jis neatsisako savo reikalavimo, kad ginčas būtų sprendžiamas remiantis SESV 263 straipsnio trečia pastraipa, ieškovas atsakė, kad Teisingumo Teismas šį klausimą išsprendė 2015 m. spalio 29 d. Nutartimi *Voigt / Parlamento pirmininkas ir Parlamentas* (C-425/15, nepaskelbta, EU:C:2015:741) ir kad jis sutiko su ten padaryta išvada. Taigi reikia laikyti, kad ieškovas atsisakė remtis ta nuostata.

- 19 Bet kuriuo atveju ieškovas turi suinteresuotumą pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, su tuo sutiko ir Parlamentas.

2. Dėl ieškinio priimtimumo

- 20 Parlamento manymu, ieškinys neatitinka Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 punkto d punkto. Ieškovas nurodo du ieškinio dalykus, t. y. atsisakymą jam suteikti salę spaudos konferencijai rengti ir draudimą jo svečiams iš Rusijos patekti į Parlamento pastatus. Vis dėlto tai, kas nurodyta ieškinyje, yra dviprasmiška, nes neaišku, su kuriuo iš šių dviejų sprendimų reikėtų susieti ieškinio pagrindus.
- 21 Nagrinėjamu atveju iš ieškinyje pateiktų reikalavimų matyti, jog juo siekiama, kad būtų panaikinti du sprendimai, t. y. ginčijami sprendimai.
- 22 Beje, ieškinio I antraštinėje dalyje „Sutarčių pažeidimas“ ieškovas atskyrė pirmą dalį, skirtą „atsisakymui suteikti salę“, ir antrą dalį, skirtą „draudimui [svečiams iš Rusijos] patekti į pastatus“.
- 23 Kaip pažymi Parlamentas, pirmoje dalyje išdėstyti argumentai susiję tiek su spaudos konferencija, tiek su darbo susitikimu, nors iš abiejų ginčijamų sprendimų matyti, kad atsisakymas ieškovui suteikti Parlamento salę buvo susijęs tik su spaudos konferencija, o naudoti institucijos patalpas darbo susitikimui rengti jam nebuvo atsakyta.
- 24 Vis dėlto primintina, kad ieškinio pagrindas gali būti aiškinamas atsižvelgiant į jo esmę ir būti priimtinas, jeigu jį galima pakankamai aiškiai suprasti iš ieškinio (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 20 d. Nutarties *Land Wien / Komisija*, T-267/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:499, 18 punktą).
- 25 Tad aplinkybę, kad I antraštinės dalies pirmoje dalyje, susijusioje su „atsisakymu suteikti salę“ spaudos konferencijai, nurodomas darbo susitikimas, galima suprasti atsižvelgiant į tai, kad antroje dalyje, skirtoje „draudimui [svečiams iš Rusijos] patekti į pastatus“, kuris susijęs su šiuo susitikimu, ieškovas konkrečiai daro nuorodą į „[pirmoje dalyje] pateiktas pastabas“, todėl šioje pirmoje dalyje esantys kaltinimai iš tiesų yra bendri abiem ginčijamiems sprendimams.
- 26 Parlamentas taip pat pažymi, kad ieškinio II antraštinėje dalyje „Piktnaudžiavimas įgaliojimais“ ieškovas nedarė skirtumo tarp ginčijamų sprendimų. Parlamento manymu, ši antraštinė dalis yra dviprasmiška, nes ieškovas joje teigia, kad atsisakymu suteikti leidimą patekti į patalpas ieškoma priekabių, ir remiasi Spaudos skyriaus elektroniniu laišku, kuris susijęs tik su atsisakymu jam suteikti salę spaudos konferencijai rengti.
- 27 Vis dėlto iš ieškinio II antraštinėje dalyje „Piktnaudžiavimas įgaliojimais“ išdėstytų pastabų matyti, kad ieškovas kritikuoja abu ginčijamus sprendimus, tad tai pagrindžia, kodėl jis jų neatskiria.
- 28 Remiantis tuo, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinio negalima laikyti klaidinančiu, todėl jis visas priimtinas.
- 29 Galiausiai Parlamentas subsidiariai tvirtina, kad, jeigu Bendrasis Teismas nuspręstų, kad pats ieškinys priimtinas, tam tikri ieškovo pateikti kaltinimai yra nepriimtini. Ar galima sutikti su šiais argumentais, bus įvertinta nagrinėjant minėtus ieškinio pagrindus.

3. Dėl dubliko priimtimumo

- 30 Dublike Parlamentas išreiškė abejones dėl ieškinio priimtimumo. Jis tvirtina, kad dublikas iš esmės skirtas tam, kad būtų sudaryta galimybė ieškovui patikslinti savo poziciją arba pateikti išsamesnių argumentų dėl svarbaus klausimo ir pareikšti nuomonę dėl naujų atsiliepime į ieškinį pateiktų

argumentų. Tačiau nagrinėjamu atveju dublike ieškovas, pirma, pakartojo ieškinyje jau išdėstytus teiginius ir, antra, pateikė naujų argumentų, visiškai nesusijusių su ieškiniu ar su atsiliepime į ieškinį nurodytais argumentais.

- 31 Šiuo atžvilgiu Bendrojo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnyje numatyta, kad ieškinį galima papildyti dubliku. Be to, iš šio reglamento praktinių vykdymo nuostatų 142 punkto matyti, kad „bylos esmę sudarančios aplinkybės, pagrindai ir kaltinimai išsamiai išdėstyti <...> ieškinyje <...>, dublikas skirt[as] tik tam, kad būtų sudaryta galimybė ieškovui <...> patikslinti savo poziciją arba pateikti išsamesnių argumentų dėl svarbaus klausimo ir pareikšti nuomonę dėl naujų atsiliepime į ieškinį <...> pateiktų argumentų“.
- 32 Priešingai, nei teigia Parlamentas, nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad dublike patikslinami, atsizvelgiant į atsiliepimą į ieškinį, ieškinyje išdėstyti argumentai. Be to, dėl to, kad dublike galimai yra naujų su ankstesniais procesiniais dokumentais nesusijusių kaltinimų, šis ieškinys netaps visas nepriimtinas, bet daugių daugiausia dėl to galėtų būti atmesti aptariamai kaltinimai; tai reikės patikrinti nagrinėjant ieškinio pagrindus.
- 33 Todėl ši dubliką reikia laikyti priimtinu.

B. Dėl ieškovo prašymo, kuriuo siekiama, kad Bendrasis Teismas prireikus pasiūlytų jam pateikti papildomų argumentų ar įrodymų

- 34 Primintina, kad Procedūros reglamento 76 straipsnio d ir f punktuose numatyta, jog ieškovas jau ieškinyje turi nurodyti faktines aplinkybes ir pagrindus ir pateikti įrodymus ir pasiūlymus pateikti įrodymų. Be to, to paties reglamento 85 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta, kad, pirmą kartą pasikeitus pareiškimais, pagrindinės šalys gali papildomai pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų, kad pagrįstų savo argumentus, su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas.
- 35 Beje, vadovaujantis Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalimi, Bendrasis Teismas, imdamasis proceso organizavimo priemonių, gali paprašyti šalių pateikti detalesnę nuomonę dėl tam tikrų ginčo aspektų arba bet kokią su byla susijusį dokumentą. Vis dėlto sprendimą imtis tokių priemonių Bendrasis Teismas priima savo nuožiūra (šiuo klausimu žr. 2004 m. spalio 29 d. Nutarties *Ripa di Meana / Parlamentas*, C-360/02 P, EU:C:2004:690, 28 punktą).
- 36 Iš šių nuostatų matyti, kad ieškovas iš esmės negali prašyti Bendrojo Teismo, jog šis nurodytų, kad ieškovas pateiktų argumentų ar įrodymų ieškiniui pagrįsti.
- 37 Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad, taikant proceso organizavimo priemonę, 2016 m. gruodžio 6 d. laišku ieškovas buvo informuotas, kad jis bus pakviestas per teismo posėdį atsakyti į Parlamento argumentus, kuriuos šis pateiks atsakydamas į kaltinimus dėl proporcingumo principo pažeidimo, draudimo diskriminuoti dėl politinių pažiūrų principo pažeidimo ir bendrojo lygybės principo pažeidimo.

C. Dėl esmės

1. Pirminės pastabos

a) Dėl kaltinimo, susijusio su ieškovo teisių pažeidimu

- 38 Ieškinio dalies, skirtos „ieškinio pagrindui“, įvade ieškovas tvirtina, kad ginčijamais sprendimais „pažeidžiamos teisės“, kurias jis turi kaip Parlamento narys.

- 39 Darant prielaidą, kad šis tvirtinimas sudaro savarankišką ieškinio pagrindą, jis, kaip teigia Parlamentas, turi būti pripažintas nepriimtiniu. Iš tiesų ieškovas tokio pagrindo ieškinyje nepagrindė, nors, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirma pastraipa ir Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktu, ieškinyje, be kita ko, turi būti pateikta pagrindų, kuriais tame ieškinyje remiamasi, santrauka, vadinasi, jis privalo bent glaustai, tačiau pakankamai aiškiai nurodyti teisės principus, kurie, kaip mano ieškovas, buvo pažeisti, ir jo kaltinimus pagrindžiančias pagrindines faktines aplinkybes (pagal analogiją žr. 1999 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Latino / Komisija*, T-300/97, EU:T:1999:328, 35 punktą). Taigi, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento reikalavimų neatitinka vien abstrakčiai nurodytas kaltinimas (pagal analogiją žr. 1999 m. kovo 11 d. Sprendimo *Herold / Komisija*, T-257/97, EU:T:1999:55, 68 punktą ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, Rink., EU:T:2014:774, 66 punktą).
- 40 Bet kuriuo atveju, kadangi aptariamas tvirtinimas sudaro ne savarankišką ieškinio pagrindą, bet yra pirminė pastaba, kuria pristatomas pagrindas, susijęs su „Sutarčių pažeidimu“, šis tvirtinimas laikytinas su juo sutampančiu, tad reikia daryti nuorodą į to pagrindo nagrinėjimą.

b) Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su „Sutarčių pažeidimu“ ir piktnaudžiavimu įgaliojimais

- 41 Ieškinyje ieškovas nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su „Sutarčių pažeidimu“ ir, antra, piktnaudžiavimu įgaliojimais.
- 42 SESV 263 straipsnio antroje pastraipoje, siejamoje su tos pačios sutarties 256 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, numatyta, kad Bendrojo Teismo jurisdikcijai priklauso nagrinėti ieškinius dėl Sutarčių pažeidimo.
- 43 Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkte nustatyta, kad ieškinyje turi būti pateikta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Pagal suformuotą jurisprudenciją, siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, pačiame ieškinio tekste, be kita ko, turi būti nuosekliai ir suprantamai išdėstytos pagrindinės teisinės aplinkybės ar bent jų santrauka (2016 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Bach Flower Remedies / EUIPO – Durapharma (RESCUE)*, T-337/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:578, 50 ir 51 punktai). Be to, ieškovas neprivalo tiesiogiai nurodyti konkrečios teisės normos, kuria grindžiamas jo kaltinimas, su sąlyga, kad jo argumentai pakankamai aiškūs, kad kita šalis ir Sąjungos teismas galėtų šią taisyklę nesunkiai identifikuoti (2006 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Galileo International Technology ir kt. / Komisija*, T-279/03, EU:T:2006:121, 47 punktą ir 2008 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *SPM / Taryba ir Komisija*, T-128/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:494, 65 punktą).
- 44 Iš pirmiau nurodytų nuostatų matyti, kad „Sutarčių pažeidimas“ yra tik bendras atvejis, kai galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kurį gali nagrinėti Bendrasis Teismas, bet jo negalima nurodyti kaip ieškinio pagrindo teisinio pagrindimo (šiuo klausimu žr. 1997 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Tremblay ir kt. / Komisija*, T-224/95, EU:T:1997:187, 80 ir 81 punktus).
- 45 Taigi reikia išnagrinėti, ar pirmasis ieškinio pagrindas paremtas tikslesniu teisiniu pagrindu nei tik pareiškimas, kad „pažeistos Sutartys“.
- 46 Nagrinėjamu atveju iš ieškinio ir prie jo pridėtos santraukos, į kurią galima atsižvelgti aiškinant ieškinį (2007 m. spalio 25 d. Sprendimo *Komninou ir kt. / Komisija*, C-167/06 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2007:633, 25 ir 26 punktai ir 2016 m. balandžio 12 d. Sprendimo *CP / Parlamentas*, F-98/15, EU:F:2016:76, 16 punktą), matyti, kad iš tiesų ieškovas pirmąjį ieškinio pagrindą grindžia 2005 m. liepos 4 d. Parlamento biuro priimtų Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių (toliau – Frakcijų posėdžius reglamentuojančios taisyklės) 4 straipsniu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos

(toliau – Chartija) 21 straipsnio pažeidimu. Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Chartijos 21 straipsnio pažeidimu, jis konkrečiai nurodo diskriminaciją dėl jo svečių iš Rusijos tautinės kilmės ir draudimo diskriminuoti dėl jų pilietybės nepaisymą.

- 47 Dublike ieškovas taip pat tvirtina, kad atsisakymas leisti jo svečiams iš Rusijos patekti į Parlamentą yra diskriminacija dėl jų politinių pažiūrų. Jis dar teigia, kad šiuo atsisakymu pažeidžiamas bendrasis lygybės principas, nes suinteresuotieji asmenys buvo skirtingai vertinti, palyginti su kitais Parlamento lankytojais ir svečiais.
- 48 Galiausiai tiek ieškinyje, tiek dublike yra užsiminta apie tai, kad ginčijami sprendimai neproporcingi, taigi pirmiausia reikia patikrinti, ar tai savarankiškas pagrindas, ar ne.
- 49 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia Parlamentas, nors proporcingumo principas yra savarankiškas principas, jis taip pat gali būti sudedamoji vienodo požiūrio ir diskriminacijos draudimo principų dalis. Teismas yra nusprendęs, kad pagal vienodo požiūrio ir diskriminacijos draudimo principus reikalaujama, kad skirtingas požiūris būtų pateisintas objektyviu ir pagrįstu kriterijumi, t. y. jis turi būti susijęs su teisėtu tikslu, ir toks skirtingas vertinimas būtų proporcingas tokiu vertinimu siekiamam tikslui (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, 77 punktą; 1994 m. kovo 23 d. Sprendimo *Huet / Audito Rūmai*, T-8/93, EU:T:1994:35, 45 punktą ir 2003 m. sausio 30 d. Sprendimo *C / Komisija*, T-307/00, EU:T:2003:21, 49 punktą).
- 50 Nagrinėjamu atveju ieškovas savo tvirtinimą, kad sprendimas, kuriuo jam atsisakyta suteikti salę spaudos konferencijai rengti, yra neproporcingas, pateikė kaip pasekmę, išplaukiančią iš kaltinimo, susijusio su Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio pažeidimu. Per teismo posėdį ieškovas patvirtino, kad abu kaltinimai susiję. Be to, ieškinyje, papildydamas savo kaltinimą, susijusį su bet kokios diskriminacijos dėl tautinės kilmės ar pilietybės draudimo pažeidimu, jis nurodė, kad sprendimas, kuriuo atsisakyta jo svečiams iš Rusijos patekti į Parlamentą, yra neproporcingas. Galiausiai dublike, pateikdamas argumentus dėl draudimo diskriminuoti dėl politinių pažiūrų pažeidimo ir bendrojo lygybės principo pažeidimo, ieškovas remiasi proporcingumo principu. Taigi reikia pripažinti, kad tvirtinimas dėl ginčijamų sprendimų neproporcingo pobūdžio nėra atskiras ieškinio pagrindas.
- 51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti:
- pirmiausia dėl atsisakymo ieškovui suteikti salę spaudos konferencijai rengti – ieškinio pagrindą, susijusį su Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio pažeidimu,
 - antra, dėl atsisakymo jo svečiams iš Rusijos leisti patekti į Parlamentą:
 - nuorodą į ieškinio pagrindą, susijusį su Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio pažeidimu,
 - ieškinio pagrindą, kuriuo nurodomas Chartijos 21 straipsnio pažeidimas, susijęs su tuo, kad tokiu atsisakymu diskriminuojama dėl suinteresuotųjų asmenų tautinės kilmės arba pilietybės,
 - ieškinio pagrindą, kuriuo nurodomas, pirma, Chartijos 21 straipsnio 1 dalies pažeidimas, susijęs su tuo, kad tokiu atsisakymu diskriminuojama dėl svečių iš Rusijos politinių pažiūrų, ir, antra, bendrojo lygybės principo pažeidimas,
 - trečia, kalbant apie du ginčijamus sprendimus – ieškinio pagrindą dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais.

2. Dėl ieškinio pagrindo, pateikto tik dėl atsisakymo ieškovui suteikti salę spaudos konferencijai rengti

- 52 Ieškovas teigia, kad pagal Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio 1 dalį jokiai politinei partijai nepriklausantys parlamentarai, norėdami rengti spaudos konferenciją, turi teisę naudotis institucijos patalpomis atsižvelgiant į esamas galimybes ir jeigu šių patalpų suteikimas nesudaro grėsmės sklandžiam asamblėjos darbui. Be to, tų pačių taisyklių 8 straipsnis aiškiai leidžia Parlamento nariams kviesti trečiuosius asmenis, pavyzdžiui, žurnalistus, į jų susitikimus. Tačiau Parlamentas neteigia, kad 2015 m. birželio 16 d. buvo išnaudotos visos galimybės, skirti patalpas. Be to, atmestina ir tai, kad spaudos konferencija gali trikdyti Parlamento darbui, juolab kad ieškovas jau organizavo panašius renginius ir tai nekėlė problemų. Galiausiai, neatrodo, kad A. Petrov ir F. Biryukov dalyvavimas galėjo sutrikdyti Parlamento veiklą, kaip tai buvo nurodyta elektroniniame laiške.
- 53 Todėl ieškovas tvirtina, kad nesant objektyvių priežasčių, galinčių pateisinti atsisakymą jam suteikti salę, šis atsisakymas yra neproporcingas ir pažeidžia jo, kaip parlamento, teises, nes jis negalėjo perduoti informacijos apie savo darbą Parlamente, ir, konkrečiai kalbant, paaikškinti Europos Sąjungos piliečiams, kas klaidinga 2015 m. birželio 10 d. rezoliucijoje dėl tų pačių metų kovo 22 d. Sankt Peterburge organizuoto forumo „Rusijos nacionalinis forumas“.
- 54 Parlamentas ginčija šiuos argumentus ir teigia, kad šis pagrindas nėra pagrįstas.
- 55 Iš Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių struktūros, kuri išplaukia iš jų pavadinimo ir iš jų 1 straipsnio 1 dalies, matyti, kad „[Parlamento] generalinis sekretoriatas pagal galimybes padeda rengti frakcijų posėdžius ir prisideda prie sklandžios jų eigos“. Taigi šios taisyklės, be kita ko, nustato, kokia tvarka politinės grupės ir jų organai naudojami Parlamento salėmis.
- 56 Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 8 straipsnyje iš esmės numatyta, kad politinės grupės turi teisę į jų posėdžius pakviesti trečiuosius asmenis.
- 57 Pagal Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio 1 dalį „[v]ykdydami veiklą nepriklausomi Parlamento nariai gali“ taip pat naudotis Parlamento salėmis. Atsižvelgiant į šią nuostatą ir į galimybę nepriklausomiems Parlamento nariams susirinkti, net jeigu jie nesudaro Parlamente politinės grupės, šios taisyklės taip pat reglamentuoja, kaip Parlamento Generalinis sekretoriatas padeda organizuoti jų susitikimus. Pagal minėtų taisyklių 4 straipsnio 2 dalį nepriklausomų deputatų prašymus suteikti jiems posėdžių salę „turi pateikti nepriklausomų Parlamento narių koordinavimo skyrius“, kuris yra administracinė sistema, kuri suteikia šiems parlamentarams tam tikras galimybes, kurios iš principo yra skirtos naudotis grupėms.
- 58 Beje, iš Parlamento atsakymų, susijusių su Bendrojo Teismo jam adresuotomis proceso organizavimo priemonėmis, matyti, kad Parlamento narių organizuojamas spaudos konferencijas reglamentuoja kitos nuostatos, būtent 2007 m. spalio 22 d. Parlamento biuro priimti „Europos Parlamento spaudos konferencijų salės naudojimo nuostatai“.
- 59 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad net jeigu Frakcijų posėdžius reglamentuojančios taisyklės leidžia šioms grupėms į susitikimus pakviesti trečiuosius asmenis, jomis nesiekama reglamentuoti salių suteikimo spaudos konferencijoms rengti, *a fortiori* kai tai daroma atskiro parlamento asmenine iniciatyva.
- 60 Ši aiškinimą patvirtina ir tai, kad pats ieškovas savo prašymą suteikti salę spaudos konferencijai rengti pateikė ne pagal Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio 2 dalį, bet šį prašymą pateikė tiesiogiai Parlamento Spaudos skyriui, nesikreipdamas į nepriklausomų Parlamento narių koordinavimo skyrių.

- 61 Todėl kaltinimą, susijusį su Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsniu, reikia atmesti, nekelti klausimo, kiek tai susiję su šios nuostatos taikymu, dėl to, ar Parlamento atsisakymą suteikti salę galėtų pateisinti galimybių nebuvimas arba institucijos darbo trikdymo rizika ir ar šis atsisakymas buvo neproporcingas.
- 62 Bet kuriuo atveju, net jeigu, priešingai, nei buvo konstatuota šio sprendimo 50 punkte, kaltinimas dėl atsisakymo suteikti ieškovui salę spaudos konferencijai rengti turėtų būti laikomas atskiru ieškinio pagrindu nei tas, kuris susijęs su Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsniu, vis dėlto šį kaltinimą reikia atmesti.
- 63 Iš tiesų Spaudos skyriaus elektroniniame laiške Parlamentas pagrindė atsisakymą suteikti ieškovui salę spaudos konferencijai rengti tuo, kad A. Petrov ir F. Biryukov dalyvavimas galėtų sutrikdyti institucijos veiklą. Ieškovas tik ginčija tokios rizikos buvimą, tačiau nepateikia jokie įtikinamo argumento. Šiuo atžvilgiu aplinkybė, kad anksčiau jis organizavo spaudos konferencijas ir darbo susitikimus, nereikšminga, nes jis netvirtina, kad šie renginiai su Parlamento sutikimu vyko dalyvaujant svečiams iš Rusijos ir esant panašioms aplinkybėms kaip šioje byloje. Be to, iš šio sprendimo 119–122 punktų matyti, kad šiuo atveju Parlamentas nepažeidė proporcingumo principo.

3. Dėl ieškinio pagrindų, susijusių tik su atsisakymu svečiams iš Rusijos leisti patekti į Parlamentą

a) Dėl pagrindo, pagrįsto nuoroda į ieškinio pagrindą, susijusį su Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio pažeidimu

- 64 Ieškovas tvirtina, kad atsisakymas svečiams iš Rusijos leisti patekti į Parlamentą „yra nesuderinamas su pirmine teise“ dėl tų pačių motyvų, kurie jau išdėstyti dėl atsisakymo jam suteikti konferencijų salę.
- 65 Parlamentas ginčija šio kaltinimo priimtinumą ir nurodo, kad ieškovas nepaaiškina, kas sudaro šį pažeidimą.
- 66 Iš ieškinio matyti, jog ieškovo tvirtinimą reikia suprasti taip, kad argumentai dėl atsisakymo suteikti jam salę spaudos konferencijai rengti, dėl Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsnio pažeidimo ir prireikus dėl šios priemonės neproporcingo pobūdžio taip pat taikytini atsisakymui svečiams iš Rusijos leisti patekti į Parlamentą.
- 67 Šį kaltinimą, net jeigu laikytume jį priimtiniu, vis dėlto reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, kaip išdėstyti šio sprendimo 55–63 punktuose.
- 68 Nagrinėjamu atveju atmesti kaltinimą, susijusį su Frakcijų posėdžius reglamentuojančių taisyklių 4 straipsniu, reikia juo labiau todėl, kad net darant prielaidą, jog ši nuostata taikytina, ieškovui nebuvo atsisakyta leisti naudotis Parlamento salėmis siekiant rengti darbo susitikimą, buvo tik neleista svečiams iš Rusijos pateikti į institucijos pastatus.

b) Dėl ieškinio pagrindo, kuriuo nurodomas Chartijos 21 straipsnio pažeidimas, susijęs su tuo, kad atsisakius leisti svečiams iš Rusijos pateikti į Parlamentą diskriminuojama dėl jų tautinės kilmės arba pilietybės

- 69 Ieškovas tvirtina, kad jo svečiai iš Rusijos visiškai nekėlė rizikos Parlamento sklandžiam darbui arba jo saugumui. Nesant objektyvaus motyvo, atsisakius leisti svečiams iš Rusijos pateikti į institucijos pastatus diskriminuojama dėl jų pilietybės ar tautinės kilmės, todėl taip pažeistas Chartijos 21 straipsnis. Be to, net jeigu tam tikri Rusijos piliečiai iš tiesų kėlė riziką sklandžiam Parlamento darbui, būtų pakakę tik jiems uždrausti patekti į instituciją.

70 Parlamentas nesutinka, kad ieškovas gali remtis tuo, kad pažeistas draudimas diskriminuoti dėl tautinės kilmės ar pilietybės ir kad dėl to nukentėjo tretieji asmenys, ieškovo svečiai iš Rusijos, ir mano, jog bet kuriuo atveju šis ieškinio pagrindas nepagrįstas.

1) Dėl ieškinio pagrindo priimtimumo

71 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad ieškovas neturi teisės veikti vadovaudamasis teisės arba institucijų interesais ir, grįsdamas ieškinį dėl panaikinimo, gali pareikšti tik konkrečiai su juo susijusius kaltinimus (1983 m. birželio 30 d. Sprendimo *Schloh / Taryba*, 85/82, EU:C:1983:179, 14 punktas). Tačiau šis reikalavimas negali būti suprastas kaip reiškiantis, jog kaltinimas bus priimtinas Sąjungos teisme tik jeigu jis susijęs vien su ieškovo asmenine padėtimi. Iš tiesų ieškovo kaltinimai yra priimtini, tik jeigu jais galima pagrįsti panaikinimą, kuris jam būtų naudingas (žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Wils / Parlamentas*, F-105/05, EU:F:2007:128, 38 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

72 Tačiau šiuo atveju nurodyta svečių iš Rusijos diskriminacija dėl jų pilietybės ar tautinės kilmės hipotetiškai galėjo taip pat pakenkti ieškovui, nes jis juos kvietė ir jam buvo sutrukdyta su jais susitikti darbo posėdyje, kurį jis organizavo, Parlamente.

73 Taigi nagrinėjamos aplinkybėmis ieškovas, kaip susitikimo Parlamento patalpose, į kurias negalėjo patekti svečiai iš Rusijos, organizatorius, yra suinteresuotas pateikti kaltinimą dėl to, kad šie svečiai buvo diskriminuoti dėl pilietybės ar tautinės kilmės.

2) Dėl ieškinio pagrindo pagrįstumo

74 Pagal Chartijos 21 straipsnio 1 dalį draudžiama bet kokia diskriminacija, be kita ko, dėl tautinės kilmės. Remiantis to paties straipsnio 2 dalimi, Sutarčių taikymo srityje ir nepažeidžiant konkrečių jų nuostatų taip pat draudžiama bet kokia diskriminacija dėl asmens pilietybės.

75 Kadangi ieškovas aiškiai neatskiria dviejų jo nurodomų diskriminacijos rūšių, primintina, kad kai bendrojo taikymo dokumente vartojamos dvi skirtingos sąvokos, paisant nuoseklumo ir teisinio saugumo šios dvi sąvokos negali turėti tokios pačios reikšmės. Taip juo labiau teigtina tuomet, kai, kaip šiuo atveju, šių žodžių reikšmės bendrinėje kalboje yra skirtingos (2013 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Marques / Komisija*, F-158/12, EU:F:2013:135, 28 punktas ir 2014 m. gegužės 14 d., *Cocco / Komisija*, F-17/13, EU:F:2014:92, 33 punktas).

76 Taigi, pilietybė yra teisinis ir politinis ryšys, kuris egzistuoja tarp asmens ir suverenios valstybės, o tautinės priklausomybės sąvoka kildinama iš to, kad visuomenės grupės sieja priklausymo tai pačiai tautai jausmas ar jas sieja religiniai įsitikinimai, kalba, kultūra, tradicijos ir gyvenimo būdas (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *CHEZ Razpredelenie Bulgaria*, C-83/14, EU:C:2015:480, 46 punktą).

77 Dėl draudimo diskriminuoti tautinės kilmės pagrindu ieškovas tik remiasi savo svečių iš Rusijos pilietybe, tačiau nenurodo, kad jie priklauso konkrečiai tautinei grupei. Juo labiau jis visiškai neįrodė, kad sprendimas atsakyti leisti svečiams iš Rusijos patekti į Parlamentą buvo priimtas dėl priklausymo konkrečiai tautai.

78 Tuo remiantis darytina išvada, jog ieškovas neįrodė, kad įvykdytos Chartijos 21 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos, todėl jis negali tvirtinti, kad jo svečiai iš Rusijos buvo diskriminuoti dėl konkrečios tautinės kilmės.

79 Dėl draudimo diskriminuoti dėl pilietybės reikia priminti, kad, remiantis ESS 6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalimi, norint išaiškinti Chartiją, reikia atsižvelgti į jos nuostatų išaiškinimus (OL C 303, 2007, p. 17).

- 80 Su Chartija susijusiuose išaiškinimuose nurodyta, kad jos 21 straipsnio 2 dalis „atitinka [SESV] 18 straipsnio pirmąją pastraipą ir turi būti taikoma laikantis šio straipsnio.“ Be to, pagal Chartijos 52 straipsnio 2 dalį šios Chartijos pripažintos teisės, reglamentuojamos Sutartyse, įgyvendinamos jose nustatytais sąlygomis ir neperžengiant jose nustatytų ribų. Tuo remiantis darytina išvada, kad Chartijos 21 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip turinti tą pačią reikšmę kaip SESV 18 straipsnio pirma pastraipa.
- 81 SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta: „Sutarčių taikymo srityje, nepažeidžiant jose esančių specialių nuostatų, draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės.“ Ši nuostata yra šios sutarties antroje dalyje „Nediskriminavimas ir Sąjungos pilietybė“. Ji taikoma situacijoms, patenkančioms į Sąjungos teisės taikymo sritį, kai vienos valstybės narės pilietis diskriminuojamas, palyginti su kitos valstybės narės piliečiu, vien dėl pilietybės. Taigi šis straipsnis netaikytinas tuo atveju, kai trečiųjų valstybių piliečiai vertinami skirtingai, palyginti su valstybių narių piliečiais (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 4 d. Sprendimo *Vatsouras ir Koupatantze*, C-22/08 ir C-23/08, EU:C:2009:344, 51 ir 52 punktus ir 2011 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Francesco Guarnieri & Cie*, C-291/09, EU:C:2011:217, 20 punktą).
- 82 Todėl ieškovas, kiek tai susiję su jo svečiais iš Rusijos, negali remtis Chartijos 21 straipsnio 2 dalimi.
- 83 Remiantis tuo, kas išdėstyta, ieškinio pagrindą, kuriuo nurodomas Chartijos 21 straipsnio pažeidimas, susijęs su tuo, kad atsisakius leisti svečiams iš Rusijos pateikti į Parlamentą diskriminuojama dėl jų tautinės kilmės arba pilietybės, reikia atmesti. Bet kuriuo atveju dėl, kaip teigiama, šio atsisakymo neproporcingo pobūdžio, nes nedaroma skirtumo tarp svečių iš Rusijos pagal jų keliamą riziką, reikia daryti nuorodą į šio sprendimo 119–122 punktus.
- c) Dėl ieškinio pagrindo, kuriuo nurodomas, pirma, Chartijos 21 straipsnio 1 dalies pažeidimas, susijęs su tuo, kad atsisakius leisti svečiams iš Rusijos pateikti į Parlamentą diskriminuojama dėl jų politinių pažiūrų, ir, antra, bendrojo lygybės principo pažeidimas***
- 84 Dublike ieškovas tvirtina, kad atsisakymas leisti jo svečiams iš Rusijos pateikti į Parlamentą yra diskriminacija dėl jų politinių pažiūrų. Jis taip pat teigia, kad „galiausiai <...> draudimas [pateikti] bet kuriuo atveju turi būti vertinamas atsižvelgiant į bendrąjį lygybės principą“. Iš tiesų dėl šio atsisakymo svečiai iš Rusijos buvo vertinami skirtingai nei kiti Parlamento lankytojai ir svečiai.
- 85 Parlamentas teigia, kad šie kaltinimai nepriimtini, nes jie yra ieškinio pagrindai, kurie pirmą kartą nurodyti – ir per vėlai – dublike. Be to, kaltinimas dėl bendrojo lygybės principo pažeidimo yra dviprasmiškas ir sunkiai suprantamas.
- 86 Tačiau ieškovas tvirtina, kad, tik skaitydamas atsiliepimą į ieškinį byloje *Petrov ir kt. / Parlamentas* (T-452/15), jis suprato, kad jo svečiai iš Rusijos buvę diskriminuoti politiniu pagrindu.
- 87 Remiantis Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalimi, per procesą negalima pateikti naujų ieškinio pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Tačiau pagrindas, kuris papildo anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytą pagrindą ir yra glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtiniu. Tam, kad naujas argumentas būtų laikomas papildančiu anksčiau pateiktą pagrindą arba kaltinimą, jis turi būti pakankamai glaudžiai susijęs su ieškinyje iš pradžių pateiktais pagrindais ir kaltinimais, kad jį būtų galima laikyti įprastos per teismo procesą išplėtos diskusijos dalimi (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Groupe Gascogne / Komisija*, T-72/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:671, 23 ir 27 punktus).

- 88 Pirma, dėl bet kokios diskriminacijos, pagrįstos politinėmis pažiūromis, draudimo reikia nurodyti, kad šis draudimas įtvirtintas Chartijos 21 straipsnio 1 dalyje, o šia nuostata ieškovas rėmėsi savo ieškinio pagrinde, susijusiu su „Sutarčių pažeidimu“. Vis dėlto ieškinyje ieškovas šia nuostata pagrįstus savo argumentus pateikė tik dėl nurodomo bet kokios diskriminacijos dėl tautinės kilmės draudimo pažeidimo. Be to, jis nurodė diskriminaciją dėl pilietybės remdamasis Chartijos 21 straipsnio 2 dalimi. Savo ieškinyje jis visiškai netvirtino, kad pažeistas draudimas diskriminuoti dėl jo svečių iš Rusijos politinių pažiūrų.
- 89 Tai, kad ieškovas nenurodė ieškinyje tokios diskriminacijos, nagrinėjamu atveju turi ypatingą reikšmę. Iš tiesų atsisakymo leisti svečiams iš Rusijos pateikti į Parlamentą negalima vertinti neatsižvelgiant į kontekstą. Konkrečiai kalbant, pažymėtina, kad iš bylos medžiagos matyti, kad, pateikdamas ieškinį, ieškovas turėjo Spaudos tarnybos elektroninį laišką, kuriuo Parlamentas atsisakė jam suteikti jo spaudos konferencijai, taip pat numatyta 2015 m. birželio 16 d., reikalingą infrastruktūrą. Šis atsisakymas pagrįstas dviem motyvais. Pirmiausia, Spaudos tarnybos elektroniniame laiške primenama apie institucijos nustatytus apribojimus pateikti į pastatą, pirma, Rusijos diplomatams ir, antra, Rusijos politikams, būtent *Gosudarstvennaya Duma Federal'nogo Sobrania Rossiskoï Federatsii* (Rusijos Federacijos Valstybės Dūma) ir *Soviet Federatsii Federal'nogo Sobrania Rossiskoï Federatsii* (Rusijos Federacijos Taryba) nariams, kaip tai matyti iš Parlamento atsakymo į proceso organizavimo priemonės, nurodytas šio sprendimo 13 punkte. Antra, tame pačiame elektroniniame laiške nurodyta rizika, kad A. Petrov ir F. Biryukov dalyvavimas gali sutrikdyti institucijos veiklą. Be to, ginčijamu atsisakymu siekta uždrausti svečiams iš Rusijos pateikti į Parlamento, politinės instancijos, patalpas, kad jie ieškovo kvietimu dalyvautų susitikime politine tema „Europos bendradarbiavimas“. Reikia pridurti, kad A. Petrov ir F. Biryukov priskirtos svarbios pareigos Rusijos politinėje partijoje *Rodina*, o A. Sotnichenko pristatytas kaip politinių santykių universiteto dėstytojas. Taip pat pažymėtina, kad aptariamasis susitikimas buvo susijęs su politiniu forumu „Rusijos nacionalinis forumas“, kuriame dalyvavo trys nurodyti asmenys ir kurį Parlamentas sukritikavo savo 2015 m. birželio 10 d. rezoliucijoje. Galiausiai, per teismo posėdį ieškovas patvirtino, kad 2015 m. birželio 16 d. renginių, į kuriuos jis pakvietė suinteresuotuosius asmenis, tikslas – leisti jiems išsakyti savo politinę nuomonę apie „Europos bendradarbiavimą“, siekiant, pirma, forumą „Rusijos nacionalinis forumas“ nušviesti priešingai nei 2015 m. birželio 10 d. rezoliucijoje ir, antra, pratęsti jame pradėtą darbą. Tokiomis aplinkybėmis ieškovas, kuriam žinoma politinė virtuvė ir kuris yra įprastai apdairus, turėjo atidžiai sekti su ginčijamu sprendimu susijusį politinį kontekstą.
- 90 Be to, vadovaujantis procedūros taisyklėmis, ieškovas negali remtis tuo, kad jis suvokė politinį diskriminavimo, kurį patyrė jo svečiai iš Rusijos, pagrindą tik skaitydamas atsiliepimą į ieškinį byloje *Petrov ir kt. / Parlamentas* (T-452/15).
- 91 Šiuo klausimu reikia priminti, kad kiekviena Bendrajame Teisme iškelta byla turi savo bylos medžiagą, kuri apima būtent tuos procesinius dokumentus, kuriuos šalys pateikė atitinkamoje byloje, ir kad kiekvienos bylos medžiaga yra visiškai atskira. Tai matyti iš Procedūros reglamento praktinių vykdymo nuostatų 25 punkto, kuriame numatyta, jog „į byloje pateiktus ir prie bylos medžiagos pridėtus procesinį dokumentą ir jo priedus negali būti atsižvelgta rengiant nagrinėti kitą bylą“ (pagal analogiją žr. 2009 m. spalio 15 d. Nutarties *Hangzhou Duralamp Electronics / Taryba*, T-459/07, EU:T:2009:403, 12 punktą ir 2015 m. lapkričio 18 d. Nutarties *Einhell Germany ir kt. / Komisija*, T-73/12, EU:T:2015:865, 36 punktą).
- 92 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją bylos šalys gali atskleisti savo pareiškimus tretiesiems šios bylos atžvilgiu asmenims, išskyrus išimtinius atvejus, kai dokumento atskleidimas galėtų pažeisti gerą teisingumo vykdymą. Bylos šalis taip pat gali laikydamasi to paties apribojimo kitai bylos šaliai leisti nagrinėjant kitą bylą naudotis pirmojoje byloje jos pateiktu pareiškimu (2009 m. spalio 15 d. Nutarties *Hangzhou Duralamp Electronics / Taryba*, T-459/07, EU:T:2009:403, 14 punktas ir 2015 m. lapkričio 18 d. Nutarties *Einhell Germany ir kt. / Komisija*, T-73/12, EU:T:2015:865, 38 punktas).

- 93 Tačiau šiuo atveju nėra nustatyta, kad ieškovas paprašė Parlamento leidimo šioje byloje naudotis atsiliepimu į ieškinį, kurį šis pateikė byloje T-452/15.
- 94 Taip pat reikia konstatuoti, kad dublike nurodytas draudimo diskriminuoti dėl svečių iš Rusijos politinių pažiūrų pažeidimas nėra ieškinyje pateikto pagrindo papildymas, kurį būtų galima laikyti įprastos per teismo procesą išplėtos diskusijos dalimi, bet yra naujas ieškinio pagrindas. Todėl šis pagrindas pripažintinas nepriimtiniu, nes jis nėra pagrįstas teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, paaiškėjusiomis per teismo procesą.
- 95 Antra, dėl argumento, taip pat pateikto dublike, susijusio su bendrojo lygybės principo pažeidimu, pažymėtina, kad, kaip mano Parlamentas, jis sunkiai suprantamas, nes juo ginčijamas „ieškovų“, palyginti su kitais Parlamento lankytojais ir svečiais, traktavimas, nors kaip deputatas ieškovas nėra padėtyje, panašioje į jų. Vis dėlto ši nuoroda į „ieškovus“ yra akivaizdi korektūros klaida. Beje, vėlesnėse savo rašytinėse pastabose Parlamentas nebeklysta.
- 96 Be to, dėl argumento, susijusio su bendrojo lygybės principo pažeidimu, pateikimo per vėlai pažymėtina, kad dėl ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais, ieškovas, visų pirma, ieškinyje tvirtino, kad ginčijami sprendimai buvo „visiškai savavališki ir radikaliai priešingi pirminėje teisėje įtvirtintam diskriminacijos draudimui“. Tačiau taip tvirtinant buvo daroma nuoroda į „prieš tai išdėstytus motyvus“, t. y. į argumentus dėl nurodomos diskriminacijos dėl svečių iš Rusijos pilietybės ar tautinės kilmės. Ieškovas, pateikdamas ieškinį, niekada konkrečiai nenurodė bendrojo lygybės principo pažeidimo atsižvelgiant į visiems kitiems Parlamento lankytojams ir svečiams taikomą požiūrį.
- 97 Todėl jeigu dublike ieškovas siekė išplėsti savo ieškinio pagrindą, susijusį su bet kokios diskriminacijos dėl svečių iš Rusijos pilietybės ar tautinės kilmės draudimo pažeidimu, bendrai nurodydamas bendrąjį lygybės principą, remdamasis visiems kitiems Parlamento lankytojams ir svečiams taikomu požiūriu, ieškinio pagrindas, susijęs su minėto principo pažeidimu, laikytinas nauju pagrindu, kurio negalima laikyti įprastos per teismo procesą išplėtos diskusijos dalimi. Todėl šis pagrindas pripažintinas nepriimtiniu, nes jis nėra pagrįstas teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, paaiškėjusiomis per teismo procesą.
- 98 Reikia pridurti, kad Chartijos 21 straipsnis, kuriuo grindžiamas pagrindas dėl draudimo diskriminuoti dėl pilietybės arba tautinės kilmės, yra konkreti vienodo požiūrio principo išraiška (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Léger*, C-528/13, EU:C:2015:288, 48 punktą), ir tiek šis principas, tiek bet kokios diskriminacijos draudimas yra dvi to paties bendrojo teisės principo, kuris draudžia, pirma, skirtingai vertinti vienodas situacijas ir, antra, vienodai vertinti skirtingas situacijas, išskyrus tuos atvejus, kai tai pateisinama objektyviomis priežastimis, formos (2005 m. sausio 27 d. Sprendimo *Europe Chemi-Con (Deutschland) / Taryba*, C-422/02 P, EU:C:2005:56, 33 punktas).
- 99 Be to, kadangi atsižvelgiant į šią jurisprudenciją dublike nurodytą bendrąjį lygybės principą reikia laikyti kitaip suformuluota ieškinio pagrindo, susijusio su bet kokios diskriminacijos dėl pilietybės ar tautinės kilmės draudimu, išraiška, nagrinėjamas kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo 74 punkte.
- 100 Bet kuriuo atveju ieškinio pagrindas dėl Chartijos 21 straipsnio 1 dalies pažeidimo, susijusio su tuo, kad, pirma, atsisakius ieškovo svečiams iš Rusijos leisti patekti į Parlamento patalpas diskriminuota dėl jų politinių pažiūrų ir, antra, pažeistas bendrasis lygybės principas, yra nepagrįstas, nes iš šio sprendimo 108–122 punktų matyti, kad dviejų ginčijamų sprendimų motyvai yra objektyvūs ir pagrįsti atsižvelgiant į teisėtą tikslą ir proporcingi šiam siekiamam tikslui.

4. Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su dviem ginčijamais sprendimais ir pagrįsto piktnaudžiavimu įgaliojimais

- 101 Ieškovas tvirtina, kad ginčijami sprendimai priimti piktnaudžiaujant įgaliojimais, tačiau Parlamentas su tuo nesutinka.
- 102 Pagal suformuotą jurisprudenciją piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvoka turi tiksliai apibrėžtą reikšmę ir apima situaciją, kai administracinės valdžios institucija naudojasi savo įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio tie įgaliojimai buvo suteikti. Sprendimas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei remiantis objektyviais, svarbiais ir neprieštariniais įrodymais paaiškėja, kad jis buvo priimtas siekiant kitų tikslų nei nurodytieji. Šiuo atžvilgiu grindžiant reikalavimus nepakanka tik remtis tam tikromis faktinėmis aplinkybėmis, dar būtina pateikti jų tikrumą ar bent tikėtinumą įrodančių pakankamai tikslų, objektyvių ir neprieštarinų įrodymų. To nepadarius, negalima ginčyti, kad atitinkamos institucijos teiginiai faktiškai neteisingi. Taigi bendras požymių, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, vertinimas neturi būti grindžiamas paprasčiausiais tvirtinimais, nepakankamai tikslia arba neobjektyvia ar nesusijusia informacija (žr. 2013 m. gruodžio 19 d. Nutarties *da Silva Tenreiro / Komisija*, T-32/13 P, EU:T:2013:721, 31–33 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 103 Pirmiausia ieškovas tvirtina, kad „dėl prieš tai išdėstytų motyvų“ ginčijami sprendimai priimti piktnaudžiaujant įgaliojimais, nes jie „visiškai savavališki ir radikalai priešingi pirminėje teisėje įtvirtintam diskriminacijos draudimui“.
- 104 Vis dėlto, kadangi ieškovas remiasi pagrinduose, susijusiuose su „Sutarčių pažeidimu“, nurodytais pažeidimais, reikia priminti, jog atsižvelgiant į tai, kad šie pagrindai jau buvo pirmiau atmesti, tokia teikiama nuoroda negalioja.
- 105 Antra, ieškovas pripažįsta, kad Parlamento saugumas ir sklandus darbas yra teisėti tikslai, kurie gali pateisinti ginčijamus sprendimus. Vis dėlto jis ginčija tai, kad šiais sprendimais iš tikrųjų siekta tokių tikslų.
- 106 Iš tiesų ieškovas tvirtina, kad jo svečiai iš Rusijos nekėlė grėsmės Parlamento saugumui ir sklandžiam darbui. Nors tai keitimosi politinėmis nuomonėmis vieta, atsakymo leisti patekti į Parlamentą tikrasis tikslas – atriboti juos dėl jų politinių įsitikinimų ir jų priklausymui partijai, nes nei viena, nei kita nepriimtina asamblėjos daugumai.
- 107 Būtina pažymėti, kad šiuo argumentu ieškovas siekia įrodyti piktnaudžiavimą įgaliojimais nurodydamas, kad motyvai, pagrindžiantys ginčijamus sprendimus, klaidingi.
- 108 Šiuo aspektu pažymėtina, kad iš šio sprendimo 89 punkto matyti, kad nors svečiai iš Rusijos nebuvo Rusijos Federacijos Valstybės Dūmos ar Rusijos Federacijos Tarybos nariai, ginčijami sprendimai buvo pagrįsti aplinkybe, kad jų buvimas Parlamente gali pakenkti institucijos tvarkai, saugumui ir jos sklandžiam darbui atsižvelgiant į bendrą įvykių, dėl kurių buvo nustatyti minėti patekimo į Parlamentą apribojimai, kontekstą.
- 109 Konkrečiai kalbant, Parlamentas remiasi, kaip atsispindi iš 2015 m. birželio 10 d. rezoliucijos, konkrečiu Rusijos Federacijos ir Sąjungos politinių santykių kontekstu klostantis nagrinėjamos aplinkybės. Jis taip pat nurodė situaciją Ukrainoje ir Rusijos Federacijos paskelbtą juodąjį sąrašą, į kurį įtraukti dabartiniai ir buvę Parlamento nariai ir Sąjungos pareigūnai, dėl ko Parlamentas nustatė ribojimus Rusijos politikams ir diplomatomams patekti į jo pastatus.
- 110 Taigi atsižvelgdamas į, pirma, tuometinių Rusijos Federacijos ir Sąjungos politinių santykių konkretų kontekstą ir, antra, kaip teigia Parlamentas, suintensyvėjusius santykius tarp Europos partijų, kurios laikomos populistinėmis, ir Rusijos jėgų, kurios apibūdinamos kaip nacionalistinės, Parlamentas

pabrėžė, kad A. Petrov, F. Biryukov ir A. Sotnichenko dalyvavo forume „Rusijos nacionalinis forumas“, o jis ką tik buvo labai griežtai pasmerktas asamblėjos. Parlamentas taip pat pažymėjo, kad A. Petrov ir F. Biryukov buvo aktyvus Rusijos partijos, kuri laikoma nacionalistine, nariai. Jis pridūrė, kad A. Petrov, F. Biryukov ir A. Sotnichenko buvo veikėjai, kurie, pirma, buvo pakviesti išdėstyti šioje institucijoje visiškai kitokios nuomonės nei 2015 m. birželio 10 d. rezoliucijoje dėl forumo „Rusijos nacionalinis forumas“ ir, antra, čia tęsti minėtame forume pradėto darbo, tai ieškovas patvirtino per teismo posėdį (žr. šio sprendimo 89 punktą).

- 111 Vis dėlto ieškovas pažymėjo, kad Parlamento nurodyta Parlamento pirmininko, kaip „šių namų šeimininko, teise“ negali būti naudojama siekiant sukliudyti rengti susitikimus, kurių tema piktna daugumą, nes parlamentai yra būtent keitimosi politine nuomone vieta.
- 112 Tačiau Parlamento darbo tvarkos taisyklių 22 straipsniu institucijos pirmininkui suteikiami įgaliojimai, kurie būtini siekiant užtikrinti bendrą Parlamento pastatų saugumą, išvengti bet kokio trukdymo sklandžiam Parlamento darbui ir taip atsitikus, tam užkirsti kelią ir apsaugoti institucijos garbę. Be to, Parlamentas pagrįstai tvirtina, kad jis neprivalo savo patalpose skatinti trečiosios šalies partijos politinės veiklos. Todėl Parlamentas neįpareigotas priimti tokios partijos narių ar šalininkų tam, kad jie galėtų pareikšti nuomonę jo patalpose. Bendrai kalbant nurodytina, kad iš ESS 14 straipsnio matyti, kad teisė dalyvauti vykdant teisėkūros, biudžetines, politines kontrolės ir konsultavimo funkcijas Parlamente suteikiama tik Sąjungos piliečių atstovams, išrinktiems remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise laisvu ir slaptu balsavimu, o specialiosiomis nuostatomis, kaip antai ESS 15 straipsnio 6 dalies d punktu ir SESV 230 straipsnio pirma pastraipa, yra konkrečiai užtikrinama Europos Vadovų Tarybos pirmininko ir Europos Komisijos teisė jame būti išklaustytiems. Beje, nors Parlamento darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnyje numatyta, kad Parlamente vykstančios diskusijos yra viešos ir kad paprastai komitetų posėdžiai yra vieši, šių taisyklių 157 straipsnyje patikslinama, kad asmenys, esantys lankytojams skirtose vietose, turi sėdėti ir laikytis tylos. Be to, Sutarčių ir jas įgyvendinančių aktų struktūra ir būtinybė užtikrinti Parlamentui suteiktų įgaliojimų įgyvendinimo laisvę lemia, kad Parlamentas nėra ta vieta, kur visi turi visišką teisę reikšti savo nuomonę.
- 113 Ieškovas dar teigia, kad leidimai jo svečiams iš Rusijos patekti į pastatus buvo išduoti, todėl tai jam leido manyti, kad net jei spaudos konferencija neįvyks, darbo susitikimas, kuriame jie dalyvautų, galėtų būti surengtas institucijos patalpose. Šių leidimų išdavimas įrodo, kad jie nekėlė konkrečios rizikos, o Parlamento elgesio pasikeitimas parodo, kad ginčijamais sprendimais tiesiog ieškota priekabių ir be reikalo apsunkintas jo, kaip deputato, darbas.
- 114 Vis dėlto, nors tiesa, kad Parlamentas 2015 m. birželio 9 d. Saugumo GD elektroniniu laišku patvirtino apie akreditacijos rengti darbo susitikimą prašymo gavimą ir kad šiame laiške buvo pateiktas referencinis numeris, kurį nurodžius buvo galima atsiimti svečiams iš Rusijos skirtus įėjimo leidimus, primintina, kad ši elektroninį laišką atsiuntė Saugumo GD, tačiau sprendimas, kuriuo atsisakyta ieškovo svečius iš Rusijos įleisti į pastatus, buvo pagrįstas politinėmis aplinkybėmis, kurių vertinti pagal savo kompetenciją Parlamento administracinės tarnybos negalėjo, nes tai daryti priklausė tik institucijos politinėms instancijoms. Be to, 2015 m. birželio 9 d. Saugumo GD elektroniniame laiške buvo priedas, kuriame patikslinta, kad renginio organizatorius nėra atleistas nuo institucijoje galiojančios įprastos leidimo išdavimo procedūros. Taigi, prieštaravimą tarp suteikto referencinio numerio, leidžiančio atsiimti įėjimo leidimus, ir atsisakymo galiausiai svečius iš Rusijos įleisti į Parlamentą galima paaiškinti tuo, kad administracinėms tarnyboms ir politinėms instancijoms patikėti skirtingi vaidmenys. Todėl negalima teigti, kad Parlamentas vien tik ieškodamas priekabių leido manyti, kad susitikimas – dėl jo kilo ginčas – galėjo būti rengiamas jo patalpose.
- 115 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kadangi imantis tokių priemonių, pavyzdžiui, atsisakant įleisti asmenis į Parlamentą siekiant išvengti, kad būtų pakenkta sklandžiam jo darbui, reikia atlikti su ateitimi siejamą rizikos įvertinimą remiantis visa turima informacija, o tai neišvengiamai reiškia tam tikrą nežinomybę, neatrodo, kad tikslas užtikrinti Parlamento saugumą ir sklandų darbą buvo nepagrįstas, palyginti su jo nurodytais motyvais.

- 116 Galiausiai ieškovas tvirtina, kad yra įrodymų dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais, nes atsisakymas leisti patekti į Parlamentą viršijo tai, kas būtina. Jis šiuo aspektu pažymi, kad Parlamento pirmininkas naudojasi saugumo tarnybos, kuri gali užkirsti kelią bet kokios formos provokacijoms, paslaugomis. Be to, tai, kad atsisakymas leisti patekti į Parlamentą buvo pateiktas dėl visų į renginį pakviestų Rusijos piliečių, nors, remiantis Spaudos skyriaus elektroniniu laišku, tik A. Petrov ir F. Biryukov kėlė grėsmę institucijos saugumui ir sklandžiam darbui, įrodo, kad ginčijamas sprendimas buvo tarsi „kolektyvinė bausmė“.
- 117 Vis dėlto primintina, kad ieškovas neįrodė ir netgi netvirtino, kad bet kuris asmuo turi besąlyginę teisę patekti į Parlamento patalpas, siekdamas politinės propagandos tikslų ar tam, kad ten diskutuotų dėl asamblėjos politinės orientacijos. Priešingai, kaip pažymėta šio sprendimo 112 punkte, Parlamentas nurodė, ir jam nebuvo prieštarauta, kad Sąjungos teisė nesuteikia visuomenei neribotos teisės patekti į jo pastatus ar jais naudotis, kad galėtų ten pareikšti savo nuomonę.
- 118 Tokiomis aplinkybėmis tai, kad Parlamento pirmininkas nusprendė sukliudyti ieškovo svečiams iš Rusijos patekti į institucijos patalpas tam, kad ten jie galėtų kalbėti per politinį susitikimą, užuot pasitikėjęs saugumo tarnybų gebėjimu prireikus reaguoti, negali būti laikoma įrodymu, kad piktnaudžiauta įgaliojimais, ypač turint omenyje šio sprendimo 109 ir 110 punktuose apibūdintą tarptautinį kontekstą. Taip yra juo labiau todėl, kad Parlamentas per teismo posėdį patvirtino, jog ginčijamas atsisakymas buvo susijęs su nagrinėjamu kontekstu, todėl jis buvo tik laikino pobūdžio.
- 119 Ieškovas taip pat negali remtis tuo, kad ginčijamas atsisakymas priimtas dėl „visos Rusijos lankytojų grupės“, t. y. ir dėl E. N. ir P. E., siekdamas įrodyti, kad iš tiesų jis buvo kolektyvinė neproporcinga bausmė. Iš tikrųjų atsisakymas leisti šiems dviem asmenims patekti į Parlamentą paaiškinamas tuo, kad tai buvo lydintieji asmenys: viena – F. Biryukov sutuoktinė, kita – vertėja, tai paaiškėjo iš per teismo posėdį vykusių diskusijų.
- 120 Galiausiai ieškovas lygiai taip nesėkmingai teigia, kad atsisakymas jo svečiams iš Rusijos leisti patekti į Parlamentą yra kolektyvinis, remdamasis tuo, kad iš Spaudos tarnybos elektroninio laiško matyti *a contrario*, kad A. Sotnichenko nekėlė konkrečios rizikos pačiam Parlamentui.
- 121 Vis dėlto negalima argumento pagrįsti aplinkybe, kad Spaudos tarnybos elektroniniame laiške, kuriuo atsisakyta suteikti salę ieškovo organizuojamai spaudos konferencijai, Parlamentas nusprendė, kad A. Petrov ir F. Biryukov dalyvavimas kėlė riziką institucijos sklandžiam darbui, nenurodydamas A. Sotnichenko. Iš tiesų iš 2015 m. birželio 3 d. ieškovo asistento Parlamento Spaudos tarnybai adresuoto elektroninio laiško dėl šios konferencijos organizavimo matyti, kad suinteresuotasis asmuo neturėjo joje dalyvauti.
- 122 Be to, Parlamentas paaiškino, kad A. Sotnichenko, kaip ir A. Petrov ir F. Biryukov, dalyvavo forume „Rusijos nacionalinis forumas“, tai nebuvo ginčyta, ir kad būtent šis dalyvavimas buvo pagrindas taip pat atsisakyti leisti jam patekti į institucijos patalpas siekiant dalyvauti darbo susitikime aplinkybėmis, aprašytomis šio sprendimo 109 ir 110 punktuose.
- 123 Iš visa to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovas nepateikė pakankamai tikslų, objektyvių ir neprieštaringų įrodymų, kurie leistų manyti, kad Parlamento saugumas ir sklandus darbas nebuvo tikrasis tikslas, kurio siekė jo pirmininkas, priimdamas ginčijamus sprendimus. Taip pat reikia atmesti ieškinio pagrindą, susijusį su piktnaudžiavimu įgaliojimais.
- 124 Kadangi nė vienas ieškinio pagrindas nėra pagrįstas, turi būti atmestas visas ieškinys.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 125 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.
- 126 Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, o Parlamentas reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, ieškovas padengia visas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Udo Voigt padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos Europos Parlamento patirtos bylinėjimosi išlaidos, įskaitant susijusias su procesu Teisingumo Teisme.

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Paskelbta 2017 m. lapkričio 20 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.